

È congrés

Tarragona, 23 de març del 2017

unió intercomarcal de
tarragona

BALANÇ

BALANÇ

7è Congrés de CCOO de la Unió Intercomarcal de Tarragona

El Consell Nacional de la CONC, reunit el 22 de juny del 2016, va aprovar la carta de convocatòria de l'11è Congrés de la CONC. El 7è Congrés de la Unió Intercomarcal s'inscriu en el marc d'aquesta convocatòria.

L'objectiu d'aquest document és fer balanç. La primera part fa un breu resum del context polític, econòmic i social en el qual hem hagut de treballar i també de la nostra activitat. La segona part repassa el treball que hem portat a terme en aquest mandat en cadascuna de les secretaries de la unió intercomarcal.

Les propostes i les futures línies d'actuació es tracten en un document específic: el Pla d'acció.

1. PRIMERA PART

1.1. Context polític

La situació a escala internacional ha estat marcada per les polítiques d'austeritat de la Unió Europea (UE), la crisi dels refugiats, el Brexit, el TTIP, el CETA i les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

El que va començar com una crisi econòmica va convertir-se en una greu crisi social, que ha esdevingut, també, una crisi política i institucional. La UE i els poders econòmics han forçat els països amb alts nivells de dèficit i endeutament, com a conseqüència de la crisi, a haver de suportar atacs dels "mercats" financers sobre els seus deutes sobirans, i els han obligat a aplicar mesures polítiques i econòmiques que han generat més recessió i més atur, alhora que han incrementat les desigualtats, la pobresa i l'exclusió social, i han posat en qüestió el model social de l'estat del benestar garant dels drets laborals, socials i civils.

Europa, davant la crisi dels refugiats, ha donat, i segueix donant, un espectacle depriment. Els seus estats membres no han estat capaços de coordinar polítiques i recursos per impedir que milers de persones es vegin abocades a la mort o a la captació per xarxes criminals mentre fugen de la guerra, el terror, la tortura i la misèria.

La sortida del Regne Unit de la Unió Europea, el Brexit, és un fort cop per a ella, ja que el projecte europeu es troba en un moment d'extrema debilitat i poca credibilitat.

Els acords comercials que estan negociant les institucions europees amb els Estats Units (TTIP) i amb el Canadà (CETA) han posat, i posen, en perill els nostres drets laborals i la nostra qualitat de vida.

El panorama actual —des del fenomen Trump als Estats Units fins al retrocés generalitzat a l'Amèrica del Sud dels governs progressistes— és molt preocupant per als treballadors i treballadores i el moviment sindical.

Darrerament hi ha hagut dues sentències del Tribunal de Justícia de la UE molt importants per reforçar els drets laborals. Una relativa a la demanda per discriminació presentada per una treballadora interina del Ministeri de Defensa, on es reconeixia el dret a una indemnització a l'acabament del seu contracte. Aquesta sentència ha estat ratificada per l'Audiència de Madrid. L'altra referent a una demanda presentada contra el Servicio Navarro de Salut, en la qual es diu que un lloc de treball estructural no pot ser ocupat amb una contractació temporal. A més de la campanya sindical per donar cobertura als treballadors i treballadores afectats, hem reclamat l'inici d'un procés per reformar, en aquesta línia, l'Estatut dels treballadors.

A Espanya i Catalunya les polítiques de retallades i privatitzacions han destruït avenços aconseguits gràcies a moltes lluites laborals i ciutadanes i estan configurant una societat més desigual, més pobre i més precària.

L'anterior congrés el celebràvem (novembre del 2012) quan havia transcorregut una mica més d'un any de la legislatura amb el Govern del PP. S'hi arribava després de dues vagues generals: la primera, contra la reforma laboral, que, finalment, es va imposar, malgrat les grans mobilitzacions dutes a terme contra aquesta; la segona, en el marc d'una important mobilització europea contra les polítiques d'austeritat, quan, a Espanya, es discutien pressupostos generals de l'Estat per al 2013 al Congrés dels Diputats.

Després de quatre anys de majoria absoluta del PP i d'un any de govern en funcions, les polítiques de retallades iniciades el maig del 2010 pel PSOE s'han vist reforçades per l'acció del Govern del PP amb el suport de CiU.

L'escenari polític ha canviat al llarg d'aquests quatre anys i els actors polítics que des del 1979 ocupaven l'espai electoral central l'han de compartir amb nous subjectes. Aquest corrent de canvi

es comença a viure socialment el 2010, quan la ciutadania respon, en massa, al carrer contra les polítiques d'austeritat i les retallades, mentre les institucions perden credibilitat.

A partir del 2013 la mobilització social va a menys i el debat polític guanya protagonisme. Les eleccions europees del 2014 van iniciar un cicle electoral que va continuar amb les eleccions autonòmiques i municipals, les catalanes i les estatals (dues vegades).

El mapa polític, municipal, nacional o estatal ha tingut canvis importants. En moltes comunitats autònomes el PP va perdre la majoria absoluta i es va obrir pas a la formació de governs de coalició. A escala municipal, tot i la gran variabilitat en la composició de majories de govern, es van castigar els partits de les retallades i de l'austeritat, i els resultats globals mostraven un biaix cap a l'esquerra. Emergeix una esquerra amb components nous i no tan nous, sorgits dels moviments socials.

Les eleccions del 20-D van suposar la fi del bipartidisme. El 21 de desembre del 2015 el PP era un partit derrotat, amb crisi de lideratge i pràcticament fora del poder. Se li qüestionava tot, des de la seva direcció fins a la seva política. Malgrat això, 11 mesos després, torna a ocupar el paper central en la política espanyola i ha traslladat la seva crisi a les forces d'esquerra, especialment al PSOE. Des de l'esquerra no es van saber gestionar els resultats del 20-D per conformar un govern alternatiu i moltes expectatives van quedar frustrades.

L'abstenció i la percepció negativa que té l'electorat de les crisis i les lluites internes a les formacions d'esquerra són les raons que expliquen els resultats del cicle electoral del 2016, des de les generals del 26-J fins a les autonòmiques a Galícia i Euskadi. El PP ha recuperat, lleugerament, el suport electoral.

L'abstenció del PSOE a la sessió d'investidura que va fer president del Govern Mariano Rajoy allunya la celebració d'unes noves eleccions, almenys a curt termini, però tant la crisi política, sobretot al PSOE, com els efectes de la crisi econòmica, són lluny de la seva superació.

La clau electoral i política se situa en la política d'aliances dins de l'esquerra. Si les forces d'esquerra no es posen d'acord a construir un projecte alternatiu i a disputar l'hegemonia a la dreta, estem condemnats a patir governs del PP.

Pel que fa a Catalunya, la política del Govern de l'Estat ha estat negar la realitat, judicialitzar el conflicte i escanyar econòmicament la Generalitat. L'actuació del Govern del PP no fa preveure que hi hagi cap canvi de política.

Les sentències del Tribunal Constitucional, la injusta relació fiscal amb l'Estat, les invasions competencials, el no-reconeixement de la identitat cultural i lingüística... no són actuacions que contribueixin a superar el conflicte, sinó que fan créixer la demanda de disposar de més i millor autogovern i, sobretot, de la independència.

Cada any les importants mobilitzacions de l'11 de Setembre evidencien que som davant d'un problema real i que està suportat per una àmplia majoria social mobilitzada. Un problema que només es pot solucionar políticament i que, més tard o més d'hora, caldrà donar la paraula a la ciutadania perquè pugui decidir.

A Catalunya, el Govern de la Generalitat segueix instal·lat en la gestió del full de ruta nacional que focalitza totes les seves iniciatives polítiques. La perspectiva d'obrir una via de negociació amb el Govern de l'Estat és incerta, tot i que hi ha una gran demanda social en relació amb aquest tema. A hores d'ara, però, no hi ha predisposició per part del Govern estatal ni proposta concreta des de Catalunya. El Govern català es manté en la convocatòria d'un referèndum i el debat és al voltant del caràcter unilateral o pactat d'aquest. L'ambient social ha variat en els darrers temps: s'observa un cert cansament social, però, en qualsevol cas, es manté l'estratègia de focalitzar la vida política, social i cultural al voltant del pol nacional, com s'ha fet evident en els recents debats en relació amb la memòria històrica o el debat pressupostari.

Tenim un escenari polític en el qual haurem d'estar amatents a dur a terme, amb rigor i des de la independència, les nostres funcions de reivindicació, lluita, si cal, negociació i acord.

1.2. Context econòmic

L'esclat de la bombolla immobiliària va fer evidents les febleses de l'economia catalana. Teníem un model amb peus de fang i amb grans desequilibris. Sembla, però, que no n'hem après. Estem repetint el patró previ a la crisi. Aquests anys s'han desaprofitat per posar les bases del canvi de model productiu. La destrucció de teixit productiu, principalment entre les pimes, ha estat, aquest mandat, el principal problema de l'economia del camp de Tarragona i les terres de l'Ebre.

Les dades macroeconòmiques indiquen que hem sortit de la recessió. Però la realitat indica que no n'hem sortit, de la crisi, ja que els signes de recuperació no acaben d'arribar al conjunt de la societat. És una recuperació plena de febleses i contradiccions, suportada en l'exportació, alimentada pel turisme i amb un sector immobiliari que pot estar engreixant-se per la inversió estrangera.

El creixement de l'economia espanyola és degut a diferents factors, alguns d'ells són interns però sobretot n'hi ha d'externs (preu del petroli, tipus de canvi, tipus d'interès...). Són factors que no controlem, que són enormement dependents d'un context internacional canviant i que difícilment es podran mantenir en un futur.

Per tant, si el nostre país creix, no és per la política neoliberal de retallades en la despesa pública i la devaluació salarial, sinó que ho fa —malgrat que aquesta política, és la responsable que la recessió hagi durat tant de temps— amb efectes negatius per a l'economia del país i amb un empitjorament de les condicions de vida per a la majoria social.

Aquesta recuperació és insuficient, fràgil i inestable, amb amenaces que posen en risc la seva continuïtat.

Una pujada dels tipus d'interès i/o canvi en la política monetària del Banc Central Europeu (BCE), seguint les passes de la Reserva Federal, tindria efectes molt negatius sobre el finançament de les empreses i les famílies, i debilitaria el creixement econòmic.

Una pujada del preu del petroli també afectaria negativament el saldo exterior, els costos de producció i les rendes de les famílies, ja que reduirien el nivell de consum i, per tant, l'activitat.

La recuperació de l'economia espanyola és fràgil perquè està amenaçada per molts factors de risc, interns i externs, que poden provocar que, a partir del 2017, el ritme de creixement del PIB disminueixi de forma sensible.

Però la fragilitat no és l'única nota preocupant de la recuperació, perquè hi ha almenys dues qüestions de molta importància que no es poden amagar darrere del percentatge del creixement del PIB.

La primera és que la sortida de la recessió a Espanya s'està fent sobre la desigualtat i la precarietat. La laboral, sens dubte, però també la social. Aquest model desigual i injust de sortida de la recessió que la dreta econòmica i política està imposant a Europa es caracteritza per un augment de l'ocupació temporal precària, dels treballs a temps parcial, dels treballs amb salaris molt baixos i amb un valor afegit baix, de l'empitjorament de les condicions de treball, de l'allargament de les jornades —moltes vegades no retribuïdes— i del greu deteriorament de la protecció social.

La segona és que en els dos anys de recuperació no s'ha avançat gens a resoldre els problemes de fons de l'economia espanyola: recuperar el nivell d'ingressos públics que permetin finançar un estat del benestar digne d'aquest nom, recuperar els drets laborals i socials perduts, i abordar el canvi en l'estructura productiva del país, que cada vegada és més dependent d'activitats estacionals i dels serveis de menys valor afegit.

Cal assenyalar que mentre el PIB se situa a un nivell similar al del 2008 no passa el mateix amb l'ocupació: tenim quasi 2 milions d'assalariats i assalariades menys.

L'ocupació a Tarragona varia segons els sectors i les comarques. Globalment els serveis suposen més d'un 76% de la població ocupada. La indústria representa un 17%, la construcció no arriba al 6% i l'agricultura suposa un 0,71%. El 2006 i 2007, en els moments de màxima ocupació, la indústria suposava un 18% i la construcció va arribar al 17%. La construcció, després d'una forta caiguda, va passar d'ocupar més de 40.000 treballadors al 2006 a tenir-ne 11.000 el 2014. El 2015 va tenir un lleuger increment que sembla que s'està consolidant el 2016. La resta de sectors van iniciar la recuperació el 2014 (annex 1).

Del total de població ocupada, al camp de Tarragona li correspon el 79% i a les terres de l'Ebre, el 21%. Per comarques: Alt Camp 6%, Baix Camp 24%, Baix Ebre 9%, Baix Penedès 12%, Conca de Barberà 3%, Montsià 7%, Priorat 1%, Ribera d'Ebre 3%, Tarragonès 33% i la Terra Alta 1%. L'evolució a totes les comarques és molt semblant: fins al 2013 cau l'ocupació i comença a recuperar-se a partir del 2014.

L'ocupació que es crea és precària. Les últimes dades del 2016 indiquen que sols un 6% dels contractes són indefinits i 1 de cada 3 dura menys d'un mes. Això fa que si bé hi ha un increment de les altes a la Seguretat Social, aquest no es reflecteix en la recaptació. La reforma laboral ha servit per devaluar les condicions de treball i per abaratir els acomiadaments.

El darrer informe de conjuntura de la Universitat Rovira i Virgili (URV) diu que l'activitat econòmica a les comarques del camp de Tarragona i les terres de l'Ebre al tercer trimestre de l'exercici del 2016 ha registrat dades contradictòries que no indiquen perspectives de millora immediata. De forma resumida es poden assenyalar els aspectes següents:

- En dades interanuals, l'ocupació no ha millorat, al contrari del que ha succeït al conjunt de Catalunya i Espanya.
- L'atur disminueix, en bona part, a causa del descens dels actius. El fet que el nombre d'aturats i aturades hagi disminuït en 13.000 persones en dades interanuals i el d'actius i actives ho hagi fet en 15.000 comporta una disminució "fantasma" de la taxa d'atur, ja que en realitat el que disminueix és la taxa d'activitat.
- Pel que fa a les empreses, els assalariats i assalariades augmenten a les de més de cinc treballadors i treballadores, però el problema és que aquest efecte no s'estén a les de menys de cinc, les predominants al territori, que mostren molta resistència a l'hora de contractar personal.

- L'ocupació augmenta, proporcionalment, molt més a les comarques centrals del camp de Tarragona, que és on estan localitzades les empreses més grans.

Globalment, els indicadors de l'activitat productiva no mostren indicis de consolidació, ja que són contradictoris. Mentre el turisme registra dades positives, la construcció mostra una estabilitat a la baixa i el valor de les exportacions i importacions de la zona disminueix. Tot això emmarcat en una situació en la qual costa molt de crear ocupació.

1.3. Context social

El panorama social es caracteritza per l'increment de la pobresa associada a l'alta i perllongada desocupació.

Per molt que diguin que les coses van bé, la realitat és que l'ocupació que es crea és majoritàriament precària i amb baixos salaris. La pobresa i les desigualtats continuen augmentant. Avui tenir feina no és garantia de sortir de la pobresa.

La pobresa laboral té, sobretot, rostre jove i de dona. Creix la bretxa generacional i la bretxa de gènere no solament en termes retributius, sinó també en tots els aspectes que afecten les relacions de treball, perquè el creixement de la desigualtat està molt vinculat a l'evolució del mercat laboral.

Mentre la pobresa i la desigualtat s'han disparat, les polítiques socials, la protecció a les persones en atur, les pensions, la sanitat, l'educació i les ajudes per combatre l'exclusió social s'han reduït.

L'atur segueix sent el primer problema social del país (annex 2). L'atur afecta l'accés a l'habitatge, el consum, la sanitat, la convivència familiar, l'educació, les expectatives col·lectives i individuals, etc. La meitat de les persones aturades fa més de 2 anys que no troben feina i un 40% no rep cap prestació. A Tarragona tenim la taxa d'atur més alta de Catalunya, un 18,1%.

El mes d'octubre del 2016 més de la meitat de la població aturada són dones (55%), que pateixen l'atur en major intensitat que els homes (annex 2).

L'atur crònic, la pèrdua de prestacions, la caiguda de la taxa de cobertura dels desocupats i desocupades, i l'augment de la desprotecció a les persones són les causes que provoquen l'increment de la pobresa i l'exclusió social.

Els alts nivells d'atur i la seva pervivència en el temps tenen un efecte clar en la qualitat de les prestacions públiques: decreix el nombre de persones amb prestacions contributives i augmenten les que tenen prestacions assistencials.

Amb les retallades socials del Govern en educació, sanitat, serveis socials... les problemàtiques i les desigualtats socials s'han agreujat. Les polítiques pressupostàries restrictives s'estan utilitzant per introduir canvis estructurals en el model de provisió de béns i serveis públics a partir d'una disminució de la seva qualitat i en l'obertura de processos privatitzadors i de mercantilització que, sens dubte, ja estan contribuint a incrementar les desigualtats socials. Anem cap a una desintegració de l'estat del benestar. El risc de ser pobre, entès com el fet de no disposar d'ingressos que superin el 60% de la renda mitjana de Catalunya, és molt més alt avui.

El creixent nombre de llars que no disposen d'ingressos evidencia l'increment de la pobresa i fa necessària l'actuació pública per evitar el risc de fractura social.

1.4. Activitats

BCN WORLD

Quan es va anunciar BCN World, es va dir que era una gran inversió que constaria de 6 àrees temàtiques, amb 6 hotels, 6 casinos i 6 centres comercials, i que suposaria la creació de 22.000 llocs de treball. En la nostra compareixença davant el Parlament el 2014 vam expressar que valoràvem la inversió però vam manifestar les següents objeccions:

- Els antecedents de l'empresa promotora.

- Significava un canvi del model turístic de caràcter recreatiu i d'esbarjo familiar fins aleshores implantat.

- Es podria modificar el planejament urbanístic i augmentar l'edificabilitat.

- No ens semblava bé que es rebaixessin els impostos a una activitat de joc i que la hisenda pública deixés d'ingressar uns diners necessaris.

També vam dir que, en qualsevol cas, vetllàriem perquè l'ocupació que es creés arran d'aquest projecte respectés la normativa laboral i fos de qualitat.

A hores d'ara el projecte s'ha reduït. No té res a veure amb el projecte inicial i les nostres reserves sobre el promotor s'han confirmat. Ara es parla que si es desenvolupés tot el projecte, suposaria una inversió de 2.500 milions d'euros i la creació de 10.000 llocs de treball.

Plataforma de Defensa dels Drets Públics de Tarragona i mobilitzacions

L'abril del 2011 CCOO, la Federació d'Associacions de Veïns de Tarragona, la UGT i altres sindicats, sobretot vinculats als serveis públics, vam constituir la Plataforma de Defensa dels Drets Públics (PDDP) a Tarragona, amb l'objectiu de donar resposta a les retallades en la sanitat, l'educació, els serveis socials... tant del Govern del PP com de CiU, a les reformes laborals —la del PSOE el 2010 i la del PP el 2012— i a la política d'austeritat de la Unió Europea.

Aquest moviment unitari va permetre fer les mobilitzacions més nombroses que mai no s'havien fet a Tarragona per motius laborals.

Al darrer congrés vam aprovar seguir apostant pel treball unitari, que havia de ser el més ampli possible, amb altres sindicats i organitzacions socials en el marc de la PDDP a Tarragona. També vam voler estendre aquesta experiència a tot el territori.

Com ja s'ha situat anteriorment, a partir del 2013 el debat polític va guanyar protagonisme en detriment del debat social. A mitjan 2014, en la perspectiva de les eleccions municipals del 2015, van aparèixer candidatures en molts municipis que volien recollir bona part de la demanda social de regeneració democràtica i canalitzar el malestar existent en relació amb les polítiques que feien els governs. Aquest fet també es va produir a Tarragona. Una bona part de la gent que havia estat més activa en el funcionament de la PDDP era en aquestes candidatures. El treball dins de la PDDP es va fer més complicat: la política partidària prevalia per damunt del treball unitari fins al punt d'amenaçar la continuïtat de la PDDP.

El 1r de Maig del 2014 no va ser possible fer una manifestació unitària. Vam tornar a fer dues manifestacions; al matí CCOO, la UGT i COBAS, i, a la tarda, les altres organitzacions. En aquests moments, si bé formalment la PDDP no està dissolta, a la pràctica, cadascú fa la guerra pel seu compte.

Malgrat tot això s'han seguit fent:

- Mobilitzacions per defensar la sanitat pública, l'educació, els serveis socials... contra les retallades i exigint uns pressupostos socials.
- Concentracions dels treballadors i treballadores públics per a la recuperació dels drets perduts.
- Concentracions per manifestar el rebuig a la llei contra l'avortament.

- Actes sobre la reforma de les pensions, sobre la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local (LRSAL) i sobre la Llei orgànica de millora de la qualitat educativa (LOMCE).

- Manifestació per defensar el sistema públic de Seguretat Social i per demanar uns pressupostos socials.

- La campanya "Vaga no es delicte", contra la criminalització del dret de vaga i per la derogació de l'article 315.3 del Codi penal.

- ILP per a la derogació de la reforma laboral, per a la renda garantida de ciutadania...

- Suport a totes les empreses en lluita (Ercros, Covestro...).

- Compareixença al Parlament per explicar la nostra postura sobre BCN WORLD.

- Participació en diferents actes per reivindicar les infraestructures necessàries per a Tarragona.

En clau interna cal destacar:

El treball a les eleccions sindicals

S'ha fet una molt bona feina. El 31 de desembre del 2015, un cop finalitzat el moment de màxima concentració d'eleccions, CCOO és la primera força sindical a l'Estat, a Catalunya i també a Tarragona.

Aquest resultat s'ha aconseguit en un context molt difícil de crisi, d'atacs al sindicalisme de classe, amb una reforma laboral que ha afeblit els drets laborals i la llibertat sindical... En aquest context, cal destacar que el sindicalisme confederal que representen CCOO i la UGT ha obtingut un 80% de representació. A molta distància hi ha la USO, amb un 4,35%, i la CGT, amb un 3,44%. La resta, fins a 53 candidatures més, que van des dels sindicats d'empresa (grocs) fins als sindicats corporatius, passant per les candidatures independents, obtenen un 12,63%.

El 31 de desembre del 2016 seguim guanyant. Ens trobem a 127 delegats i delegades del segon sindicat.

Cal felicitar el conjunt del sindicat pel resultat, ja que és un reconeixement a la feina i al compromís de les dones i els homes que representen i construeixen CCOO als centres de treball.

El 50è aniversari

El 2014 vam commemorar el 50è aniversari del naixement de CCOO de Catalunya. A Tarragona, el mes de febrer del 2015, vam fer un acte i una exposició per transmetre dues idees: la recuperació de la memòria històrica i el projecte de futur que representa CCOO.

L'Assemblea sindical oberta (ASO)

Des de la constitució de CCOO fins avui han canviat moltes coses. L'estructura econòmica, social, cultural i política s'ha modificat moltíssim respecte de fa 50 anys. Les transformacions del model productiu ens obliguen a fer una rigorosa revisió de les nostres formes d'actuació. Per això vam decidir convocar, el 2015, una Assemblea sindical oberta. Vam fer un debat obert a l'afiliació, al conjunt de treballadors i treballadores, i a la societat en general. Les conclusions d'aquest debat formen part del Pla d'acció del congrés.

La Conferència de Dones i Homes

El 3 de març del 2016, coincidint amb els 25 anys de la 1a Conferència de Dones i Homes de CCOO de Catalunya, es va convocar aquesta conferència. Es va analitzar l'evolució de l'organització i es van dibuixar les línies estratègiques de futur, concretant propostes per debatre a l'11è Congrés de la CONC.

Assemblees de delegats i delegades

Cada any s'han fet assemblees, al voltant del 28 d'Abril, Dia Internacional de la Seguretat i la Salut en el Treball. En aquestes assemblees s'ha fet una crida a la participació en el 1r de Maig, Dia Internacional dels Treballadors, el 8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, a les eleccions sindicals...

té prou autonomia per adaptar la seva organització a la realitat socioeconòmica del seu territori i a les necessitats de l'afiliació i dels delegats i delegades.

El local de Tortosa s'obre cada dia i ofereix els serveis d'assessorament primari i del Gabinet Tècnic Jurídic (GTJ). El local d'Amposta s'obre dos dies a la setmana per fer assessorament primari. Els locals de Móra d'Ebre i Flix són utilitzats de forma puntual pel treball intern o per fer assessoraments amb cita prèvia.

Baix Camp: en el marc de la darrera conferència comarcal es va decidir que l'organització al Baix Camp es limitaria a una persona responsable del local, que fins ara l'ha assumit l'assessora laboral de Reus. Durant aquest mandat, a causa de l'increment de la demanda d'assessorament, hem reforçat el servei d'assessorament primari amb la contractació d'un sindicalista assessor a mitja jornada. A més s'hi ubica el Sindicat Intercomarcal de Serveis Privats.

Alt Camp, Baix Penedès i Conca de Barberà: a causa de l'increment de consultes als locals de Valls i el Vendrell hem reforçat amb una consulta setmanal més l'assessorament primari. Així l'horari d'atenció al públic és de tres dies a la setmana. A Montblanc el local s'utilitza per fer treball intern i consultes amb cita prèvia.

Priorat: no tenim hi local, sinó que l'assessorament es fa des de Reus o des de Móra, o bé directament al sindicat intercomarcal.

Tarragonès: el local de Tarragona és on s'ubica la direcció de la UI i la majoria dels sindicats intercomarcals. A més hi ha la seu del GTJ, la Fundació Paco Puerto, el CITE i Atlantis. S'hi duu a terme, també, assessorament primari cada dia.

Estructura sindical de la unió intercomarcal

Hem funcionat amb els òrgans de direcció següents:

Comissió Executiva o Comitè Territorial.
Secretari general.

I un òrgan de gestió:

Secretariat.

Afiliació

A causa de la crisi econòmica, a partir del 2010 vam iniciar una davallada de l'afiliació. Aquesta disminució ha estat més pronunciada durant aquest període de 2012-2016, tot i que a par-

2. SEGONA PART

2.1. Balanç de la Secretaria d'Organització i Recursos

Organització comarcal

La situació organitzativa a les comarques és diversa i s'estructura segons el nombre d'afiliats i afiliades, delegats i delegades i de l'activitat econòmica de cada comarca.

Terres de l'Ebre: el Baix Ebre, el Montsià, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta són les comarques que formen les terres de l'Ebre, i, des del 26 d'abril del 2005, configuren la Intercomarcal de les Terres de l'Ebre. Aquesta estructura depèn de la UI de Tarragona, però

tir del 2014 vam retornar al creixement econòmic. Creixement que no s'ha traduït en un increment de l'afiliació, en bona part a causa del tipus de contractació, que és precària i que dificulta l'estabilitat laboral dels treballadors i treballadores, i, de retruc, la seva organització sindical i la seva afiliació. Des del 31 de desembre del 2012 fins al 31 d'octubre del 2016 hem passat de 14.416 afiliacions a 12.401. S'han perdut 2.015 persones afiliades, que representen una disminució del 13,9%. Sembla, però, que a partir del 2015, la pèrdua d'afiliació s'ha moderat i fins i tot s'ha estabilitzat.

Per comarques, la Ribera d'Ebre (6,61%) ha estat l'únic territori que ha crescut en afiliació. L'Alt Camp (-5,97%) ha tingut una lleugera davallada, el Tarragonès (-11,79%) ha perdut menys que la mitjana i les altres comarques han experimentat una forta pèrdua afiliativa: la Conca de Barberà (-26,83%), el Baix Ebre (-22,86%), el Baix Penedès (-20,10%), el Baix Camp (-19,42%) i el Montsià (-18,53%) (annex 3).

Per rams, els creixements més importants els han tingut els Pensionistes i Jubilats (38,94%), sobretot a causa de la doble adscripció al ram de procedència i a Pensionistes i Jubilats, i Serveis Privats (2,96%). Tots els altres rams han experimentat davallades. Destaca Construcció-Fusta (-49,91%), un ram molt afectat pel tancament d'empreses, i Acció Jove (-33,33%). Els altres rams han experimentat una pèrdua d'afiliació per sota de la mitjana. Així tenim Educació (-13,45%), la FSC (-10,41%), Indústria (-9,45%), producte de la fusió amb Fiteqa i Agroalimentària, Serveis (-6,83%), producte de la fusió entre Comfia i la Fecoth, i Sanitat (-5,83%) (annex 3).

La composició de la nostra afiliació per gènere era, el 2012, del 63% d'homes i del 37% de dones. El 31 d'octubre del 2016 el 60,5% són homes i el 39,5% són dones. Tot i que petit, estem observant un increment (2,5%) en el percentatge d'afiliació de les dones, possiblement perquè la crisi ha fet incrementar la incorporació de més dones al mercat de treball.

El 2012, el 6,76% de la nostra afiliació eren joves menors de 30 anys (un 45% dones i un 55% homes), mentre que el 31 d'octubre del 2016 aquest percentatge s'ha reduït al 4%. Probablement aquesta disminució la podem atribuir al fet que entre els joves és on s'ha produït una part important de la destrucció d'ocupació i és un col·lectiu que té moltes dificultats d'inserció laboral.

L'any 2012, l'11,41% de l'afiliació eren immigrants, mentre que el 31 d'octubre del 2016 aquest percentatge es manté en l'11,75% a les nostres comarques. Així com en els primers anys de la crisi el percentatge d'afiliació immigrant va disminuir amb força, aquests darrers 4 anys s'ha estabilitzat i es comporta com l'afiliació no immigrant.

Entre el 1 de gener del 2013 i el 31 d'octubre del 2016 hem tingut 4.103 altes i 6.309 baixes. Aquestes dades demostren que continua havent-t'hi una excessiva rotació en la nostra afiliació, en part perquè molts treballadors i treballadores s'afilien per problemes concrets i, una vegada els tenen resolta, es donen de baixa. Per tant la nostra organització no és capaç de retenir prou l'afiliació al llarg del temps.

Hem de destacar que s'ha intensificat la recuperació de les baixes d'afiliació a través de potenciar les UAT territorials. En aquest mandat hem posat en marxa la nostra UAT. Hem aconseguit recuperar al voltant del 20% dels impagats.

No podem obviar que, socialment, cada vegada més, el sindicat es percep com una organització facilitadora de serveis puntuals i no pas com una organització sociopolítica que treballa per millorar els serveis públics i les condicions laborals a les empreses, que tant ens afecta com a treballadores i treballadors.

Tot i això hem continuat adoptant mesures per fidelitzar i estabilitzar l'afiliació. I ho hem fet des de diferents vessants. Així, des de fa anys, l'afiliació té a la seva disposició la possibilitat d'adreçar suggeriments i queixes al Síndic de l'Afiliat. Des de Tarragona, fem un seguiment d'aquestes reclamacions i les complementem amb una resposta personalitzada per carta a càrrec de la nostra Secretaria d'Organització.

Per al Primer de Maig, hem donat continuïtat a l'esmorzar popular, amb una bona resposta per part de la nostra afiliació.

Representació sindical

Fem una valoració molt positiva dels resultats de les eleccions sindicals del període 2011-2015 perquè hem assolit l'objectiu que ens vam marcar de superar la UGT per un ampli marge el 31 de desembre del 2015. Així hem passat d'un empat a final del 2011 a guanyar per 122 la UGT en acabar el 2015, que és quan finalitza el període de concentració de les eleccions sindicals. És a dir, hem escollit durant aquest quadrienni 122 delegats i delegades més que la UGT. També, però, hem de palesar que durant aquest període de 2011-2015 s'ha notat molt l'efecte de la crisi, fet que s'ha traduït en una reducció del nombre de representants per la disminució d'empreses i de plantilles. Així, CCOO hem perdut 289 delegats i delegades i la UGT, 411.

Aquesta millora tan significativa dels nostres resultats respecte a la UGT s'explica, en part, perquè hi ha hagut una major intensitat de treball dels rams en les eleccions sindicals gràcies a una millor planificació del treball electoral i a la continuïtat de l'equip multi-rams d'eleccions sindicals, impulsat des del 2008 per la UI, que ens ha possibilitat arribar a moltes més empreses on solament

tenia representació la UGT o altres sindicats. I ens ha permès, també, promocionar algunes eleccions en empreses blanques de diversos sectors. Gairebé tots els rams han millorat els seus resultats. Hem estat el territori de Catalunya dins l'àmbit de la CONC que més hem millorat els nostres resultats electorals des del 2007 (annex 4).

És bo conèixer que el 31 de desembre del 2015 entre CCOO i la UGT teníem 4.304 delegats i delegades (gairebé el 80% de tota la representació), la USO, 235, la CGT, 187, i altres sindicats, 684. Aquests resultats ens indiquen que mantenim una quota de representativitat similar des de fa molts anys.

El nostre recorregut en la promoció d'eleccions sindicals és, encara, molt llarg, perquè tot i la caiguda de l'activitat econòmica hi ha moltes empreses sense representació sindical. Solen ser empreses petites i, de vegades, difícils d'enquadrar en el sistema de distribució per rams que el sindicat té establert. No es poden obviar, malgrat que siguin llocs on és difícil desenvolupar-hi l'acció sindical, perquè les persones que hi treballen han de tenir els drets garantits com qualsevol altre treballador o treballadora.

2.2. Acció sindical

El 20 de novembre del 2012 vam celebrar el 6è Congrés de la UI de CCOO de Tarragona en un context de profunda crisi econòmica, financera, institucional, política i social, i amb una taxa d'atur altíssima que va contribuir al fet que la situació socioeconòmica de les nostres comarques fos molt difícil per als treballadors i les treballadores.

En aquest mandat hem hagut de fer front a la duríssima reforma laboral del PP, aprovada amb el suport de CiU. El context d'atur, d'expedients de regulació d'ocupació, de contractació precària, de reduccions salarials... ens dificultava la mobilització dels treballadors i treballadores. Tot i això vam fer algunes mobilitzacions d'èxit que no van aconseguir revertir la reforma laboral.

Un dels principals objectius de la reforma laboral és limitar la negociació col·lectiva per reduir molt l'espai d'intervenció sindical i, especialment, posar fi a la ultraactivitat dels convenis col·lectius. Tot i això, abans de la data (8 de juliol del 2013) de finalització de la ultraactivitat per l'acabament de la vigència de molts convenis segons la llei 8/2012, vam aconseguir acords en gairebé tots els convenis sectorials del nostre territori.

Més endavant, també, vam poder acordar la majoria de convenis col·lectius sectorials, la vigència dels quals acabava el 31 de desembre del 2013.

Cal destacar les mobilitzacions en l'àmbit de Catalunya del 23 de maig del 2013 en defensa de la negociació col·lectiva. Al nostre

territori es van fer dues vagues sectorials de Transport de Mercaderies per Carretera d'àmbit provincial i de Masses Congelades d'àmbit de Catalunya. En ambdós casos hi va haver un gran seguiment de les vagues, les quals van culminar en una concentració i en una manifestació, respectivament.

Hem hagut, també, de lluitar junts amb altres moviments socials com la Plataforma pels drets de la ciutadania en contra de les retallades a l'educació i la sanitat, en contra dels desnonaments i a favor de la millora de l'ocupació.

Finalment, cal esmentar que l'acció sindical també es desenvolupa a través de les secretaries de Salut Laboral, de la Dona, de Mobilitat i Medi Ambient, amb intervencions al TLC o participant en les plataformes dels moviments socials.

2.3. Comunicació

En els documents del 6è Congrés de la UI de Tarragona dèiem que el Pla de comunicació té per objectiu establir un sistema de comunicació que ens permeti difondre els objectius i els valors, els nostres continguts i els avenços de manera sistemàtica, amb l'objectiu de facilitar-ne i afavorir-ne l'acceptació i la interiorització contribuint així a augmentar la motivació i la cohesió dels afiliats i afiliades, i, en definitiva, generar la credibilitat i la confiança necessàries per assolir més presència i afiliació al territori. Per això la nostra tasca d'aquests 4 anys ha estat intentar assolir aquest objectiu, tant internament com externament. I en tots els actes que hem organitzat a escala territorial, hem informat l'afiliació des de la UI de Tarragona i hem convocat tots els mitjans, intentant, així, tenir presència mediàtica.

Dèiem, també, que en el món actual les notícies es publiquen en el moment que succeeixen, i això ens obliga, internament, a establir els mecanismes necessaris per tal que això sigui possible. Una notícia publicada al cap d'una hora ja no és notícia. Per tant és primordial que siguem nosaltres qui transmetem la nostra informació de la manera que volem que sigui difosa.

És per això que durant l'últim període hem consolidat la nostra presència en el món de les xarxes socials i l'hem reforçat amb més publicacions i comparticions tant en els perfils corporatius com en els personals. Hem actualitzat i canviat el format de la nostra pagina web, cosa que ens ha permès, en bona mesura, arribar a un sector de públic que no utilitza habitualment altres mitjans. Tot i així, però, no hem acabat de trobar suficients persones dels sindicats intercomarcals per crear un teixit territorial de sindicalistes en xarxa que potenciés la difusió d'aquesta informació. Això s'hauria de solucionar en un futur, amb el suport dels sindicats intercomarcals, assignant una o diverses persones de cadascun dels rams que fes aquesta funció.

Teníem la intenció de reforçar l'espai de participació amb la publicació d'articles d'opinió de periodicitat quinzenal en publicacions de caire provincial, pensada, en un principi, per difondre els valors del sindicat i el posicionament dels sindicats intercomarcals sobre diferents temes d'actualitat. La falta de participació ha eliminat tota capacitat d'intervenció. És per això que, de cara al futur, s'haurà de valorar la necessitat de reprendre aquesta tasca, sempre segons les capacitats que tinguin els sindicats intercomarcals i el territori de fer aportacions i redactar articles.

Hem treballat amb els sindicats intercomarcals per fer i/o reforçar les convocatòries i els comunicats de premsa quan ha calgut difondre algun missatge o alguna notícia al nostre territori.

Ha quedat pendent tenir la base de dades actualitzada de seccions sindicals, que, per falta d'aportacions, no ha estat possible confegir. Tot i això hem treballat amb la base de dades de la CONC per tal de difondre la informació.

A la tardor del 2014 vam organitzar una assemblea per impulsar la implicació de l'actiu sindical en el període de desconcentració de les eleccions sindicals. Ens vam encarregar de l'organització, la gravació d'imatges, la preparació dels continguts i l'execució de l'acte.

Hem assistit, quan ha estat possible, a les reunions que convoca la Direcció General de Política Lingüística del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Aquest també ha estat un període per fer balanç. Per recordar d'on venim i decidir cap on anem, i això ens ha portat a organitzar:

Celebració del 50è aniversari de Comissions Obreres de Catalunya

El dia 26 de febrer del 2015, i amb motiu del 50è aniversari de la constitució de CCOO de Catalunya, vam realitzar una sèrie d'actes commemoratius en l'àmbit territorial, entre els quals cal destacar:

Inauguració d'un carrer al barri de Sant Salvador de Tarragona amb els noms dels històrics sindicalistes de CCOO Carme Casas i Leandre Saún.

A l'antiga Audiència vam celebrar l'acte institucional, amb la presència de les autoritats territorials, que va incloure un homenatge als afiliats i afiliades amb una antiguitat mínima de 25 anys. Es produïren diverses intervencions i xerrades sobre la constitució del nostre sindicat al territori.

Elaboració i edició de dos vídeos. Un d'ells englobava un conjunt d'entrevistes a persones sindicalistes històriques de la

nostra organització al territori, i l'altre estava compost per entrevistes a persones actives dins del sindicat, o que hi tenien alguna mena de vinculació, que ens donaven la seva visió de passat, present i futur.

Inauguració d'una exposició a l'antic ajuntament que feia un repàs dels 50 anys d'història de la nostra organització.

Cal dir que vam aprofitar per fer divulgació dels actes als mitjans de comunicació i a tota la nostra afiliació com una forma de vincular les persones a l'organització i que tota la recerca de materials ha servit per engrandir i complementar l'Arxiu Històric de CCOO de Catalunya.

Assemblea sindical oberta

De la necessitat de repensar el sindicat, d'analitzar com som i de valorar com hauríem de ser, surt la demanda d'elaborar un procediment d'anàlisi i de recollida d'opinió tant interna com externa del sindicat, i per mandat del Consell Nacional de la CONC iniciem el procés de l'Assemblea sindical oberta, que es va desenvolupar a tot el territori de Catalunya.

A la UI de Tarragona vam organitzar un total de 12 assemblees, repartides de forma estratègica i geogràfica, i ens vam encarregar de distribuir, recollir i introduir les enquestes que el Ceres va elaborar per aquest esdeveniment. A les assemblees es van recollir totes les aportacions amb la finalitat que formessin part del procés de votació i debat final, que va culminar el dia 7 de novembre del 2015 a Barcelona.

2a Conferència de Dones i Homes

Del conjunt d'aportacions de l'ASO sorgeix la necessitat de feminitzar el sindicat en les seves formes de treball i en la presència de més dones als òrgans de direcció del sindicat. Per debatre com fer-ho, al Consell Nacional de la CONC s'acorda organitzar la 2a Conferència de Dones i Homes del sindicat, a la qual participem organitzant assemblees prèvies a la UI de Tarragona, recollint les aportacions de les persones assistents i traslladant-les a la 2a Conferència de Dones i Homes a la CONC.

Cal dir que l'organització, la preparació i la celebració d'aquests tres actes, tant per la seva forma com pel seu contingut, han comportat un ampli treball de recerca de documentació i de contactes institucionals, amb moviments socials, amb persones lligades en el seu passat o en el seu present a CCOO, amb equips de personal tècnic i logístic que ens han servit, d'una banda, per ampliar el fons documental de CCOO i, de l'altra, per crear complicitat amb persones i amb moviments socials del territori que cal tenir en compte de cara al futur.

2.4. Salut laboral

Durant l'últim període hem acabat de consolidar la tasca d'assessorament tecnicossindical i d'intervenció a les empreses amb totes aquelles qüestions que preocupen els delegats i delegades de prevenció, informant les federacions de cada una de les consultes que ens han arribat i de les gestions que s'han realitzat. A més de l'assessorament als delegats i delegades i als afiliats i afiliades, hem de destacar la col·laboració i el suport tècnic presat al Gabinet Tècnic Jurídic i a l'assessorament primari en consultes individuals.

Hem consolidat i sistematitzat la formació bàsica en salut laboral tant per als delegats i delegades de prevenció com per a la resta de delegats i delegades, ampliant els coneixements i implicant, així, tots els delegats i delegades de les empreses en l'acció sindical tenint com a base la salut laboral. Els cursos formatius s'han realitzat als locals habilitats que tenim a Tarragona, Reus i Tortosa.

Hem aprofundit en la formació de riscos específics: lesions musculoesquelètiques, llocs de treball, organització del treball i riscos psicosocials, i ens hem iniciat en el risc químic i biològic.

Hem assistit a formació per perfil de formadors i formadores en tema de drogodependències i hem iniciat el treball sobre aquest tema en algunes empreses del territori.

Hem consolidat la interlocució amb la mútua de la nostra demarcació territorial i hem aconseguit desencallar temes que feia anys que estaven enquistats. Hem assessorat els delegats i delegades de com treure'n un rendiment sindical i, en algun cas, això s'ha vist reflectit en el resultat de les seves eleccions sindicals.

Hem treballat conjuntament amb el Departament de Salut Laboral de la CONC en l'elaboració de l'anàlisi de sinistralitat i de materials (fulls informatius, etc.) de difusió en funció de les necessitats de les federacions.

A l'assemblea del 28 d'Abril, ja plenament consolidada, hem tractat temes com els dels serveis de prevenció i els costos de la salut, la nova llei de mútues, l'estrès tèrmic, els equips de protecció individual, les drogodependències i els treballadors i treballadores d'especial sensibilitat i l'últim any hem treballat amb profunditat el balanç de sinistralitat i hem valorat la història de la secretaria fent una fusió amb la campanya confederal HEM FET, FEM I FAREM HISTÒRIA. Hem organitzat diferents jornades formatives —hipoacúsies, soroll, camps electromagnètics, vigilància de la salut, ergonomia Ergopar—, tres de mútues d'accidents de treball i malalties professionals, i, també, diverses jornades d'assessorament col·lectiu.

Pel que fa a la relació externa, hem continuat amb la difusió i l'anàlisi del balanç de sinistralitat amb la realització de rodes de premsa, comunicats de premsa i assistència a programes de ràdio. Hem assistit, també, com a ponents en jornades organitzades per la Generalitat de Catalunya, com la d'accidents laborals en carretera, i hi hem aportat la nostra visió sindical.

El nombre d'assessoraments per temes i la redacció de documents i guies en les quals hem participat es pot consultar directament a la memòria de Salut Laboral que està penjada al web.

2.5. Formació sindical

En el període que va de l'1 de gener del 2013 al 31 de desembre del 2016, pocs han estat els cursos i moltes més les dificultats que hem tingut, per tal que aquests cursos es poguessin impartir.

Les dades són les següents:

Any 2013: es van fer 15 cursos, amb un total de 280 alumnes. D'aquests, 12 van ser interfederatius, 2 de la Federació de Serveis Privats i 1 de la Federació de Sanitat.

Any 2014: amb molta diferència, va ser l'any més flux de tots, ja que tan sols es van fer 2 cursos, 1 d'interfederatiu i 1 de la Federació d'Indústria, amb un total de 39 alumnes.

Any 2015: es van fer 8 cursos, 6 d'interfederatius, 1 de la Federació d'Indústria i 1 altre de la FSC, amb un total de 150 alumnes.

Any 2016: es van fer 16 cursos, 10 d'interfederatius, 3 de la Federació de Serveis Privats, 1 de la Federació d'Indústria i 1 de la FSC, amb un total de 311 alumnes.

Aquests 4 anys, doncs, s'han dut a terme 41 cursos, en els quals han participat un total de 780 alumnes.

Els motius pels quals aquests anys s'han fet menys cursos són diversos: les retallades en el finançament de la formació de qualsevol tipus, la poca estructura de la secretaria, tant a Catalunya com a Tarragona, i la supeditació total a l'aprovació de la convocatòria, fet que impossibilita la programació i, menys encara, el seu inici.

D'altra banda, també ha influït molt negativament en l'assistència als cursos el fet que la crisi econòmica hagi afectat l'ànim dels treballadors i treballadores a l'hora d'absentar-se de la seva empresa en hores de feina i demanar hores sindicals per fer formació.

És necessari sensibilitzar el conjunt del sindicat sobre la importància de la formació sindical.

2.6. Mobilitat i medi ambient

S'ha consolidat la tasca que es va començar l'anterior mandat. En col·laboració amb la Secretaria de Mobilitat de la CONC s'han organitzat jornades i accions de sensibilització. Formem part de les diferents plataformes de defensa del transport públic i hem participat activament en les diferents mobilitzacions, tant al camp de Tarragona com a les terres de l'Ebre.

2.7. Àrea socioeconòmica, formació, ocupació, política social i immigració

La crisi econòmica va tocar fons a meitat del mandat congressional (2014), i va iniciar una lenta recuperació els anys 2015 i 2016. Malgrat tot, aquesta recuperació de l'activitat econòmica i de l'ocupació no ha estat en la direcció desitjada, sinó que s'ha focalitzat, en major mesura, en sectors amb poc valor afegit i amb contractació molt precària. Així doncs, ha estat un temps desaprofitat per avançar envers una ocupació estable, de qualitat i amb drets.

Aquesta recuperació econòmica de la segona meitat del mandat tampoc ha comportat, per part de les administracions públiques, un increment pressupostari que permetés reforçar unes polítiques actives d'ocupació que havien restat molt migrades.

Formació

La formació professional, amb totes les seves vessants, era un dels factors principals —identificat per tots els agents socials i econòmics— per afrontar la sortida de la crisi amb millors garanties. Amb tot, l'aposta no ha estat prou forta i podríem dir que ha estat una oportunitat perduda.

Pel que fa al paper del sindicat en aquest àmbit, els pressupostos per a la formació contínua han continuat estancats i, a més, s'ha aprovat la Llei del sistema de formació professional per l'ocupació en l'àmbit laboral (Llei 30/2015), que elimina les partides econòmiques de formació contínua destinades en exclusiva a ser gestionades per part dels agents socials (sindicats i patronals), passant a ser tota l'adjudicació en concurrència competitiva. Aquesta mesura tampoc ha comportat una major participació en la governança del sistema, què és el que demanàvem els sindicats. Per part de CCOO, s'ha fet una valoració força negativa d'aquesta llei.

En tot cas, l'activitat en formació per l'ocupació a les nostres comarques ha continuat realitzant-la la Fundació Paco Puerto (anex 5), amb canvis a la seva estructura derivats de les retallades pressupostàries. Es va rescindir el contracte a les dues persones que hi col·laboraven, i el servei va passar a ser gestionat per un tècnic desplaçat de Barcelona a temps parcial.

On sí que s'han destinat força recursos públics, provinents sobretot de fons de la Unió Europea, ha estat en les polítiques actives adreçades als joves, anomenats de forma genèrica com a Garantia Juvenil. Encara no s'ha fet, però, un balanç acurat dels seus resultats ni disposem de dades desagregades del nostre territori.

Un espai de participació en matèria formativa força interessant és el Consell Municipal de Formació Professional i d'Ocupació de Tarragona (CMFPOT), on s'apleguen la pràctica totalitat d'agents socials, econòmics i administracions públiques a l'entorn de tots aquests aspectes en clau territorial. Està centrat bàsicament al municipi de Tarragona, encara que també cerca una visió ampliada al camp de Tarragona per motius evidents de confluències comunes.

Ocupació

Hem de lamentar la desaparició, per motius pressupostaris, del Servei d'Assessorament per l'Ocupació (ASSOC) que oferíem al territori, concretament a la nostra seu de Tarragona. Un servei per a la informació i l'orientació laboral adreçat a les persones aturades que s'havia mostrat força útil i era molt apreciat pels seus usuaris i usuàries.

Al seu torn, per mandat del 10è Congrés de la CONC, es va posar en marxa un servei d'informació i assessorament a les persones aturades (Infoatur), atès per sindicalistes de forma voluntària i altruista que, sense tenir la vessant professional que tenia l'ASSOC, ha intentat pal·liar aquesta mancança. Val a dir que, malgrat la difusió feta per diversos mitjans a l'abast del sindicat, el resultat ha estat fins ara bastant escàs i decebedor.

Política social

Hem continuat participant durant aquest període en tots els organismes institucionals dels quals som membres, encara que la seva activitat ha estat, en general, molt alentida i escassa.

Amb tot, els organismes que s'han anat reunint amb una periodicitat més regular han estat el Consell de Salut de la Regió Sanitària del Camp de Tarragona, la Comissió Executiva Provincial de l'INSS, la Comissió de Control i Seguiment de la Mútua Activa, el Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària de Tarragona, la Comissió Provincial de Muface, el Consell Econòmic i Social de Valls, la Taula per la Cohesió Social de Valls i el Consell Social de la URV.

En aquests organismes esmentats, la nostra presència i participació ha estat molt activa, tot i que representen més una font d'informació i de contactes per utilitzar en moments puntuals que no pas una oportunitat d'acció sindical.

Immigració (resum de les activitats del CITE Tarragona, 2013-2016)

Fa 25 anys que hi ha oficina del CITE (Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers) a Tarragona. En aquests anys ha estat un referent a la província, no tan sols pels milers de treballadors i treballadores que hi han estat atesos, sinó, també, pels tècnics i tècniques d'Immigració dels ajuntaments i dels consells comarcals de tota la província que sempre han buscat i trobat a la nostra oficina totes les informacions i novetats en matèria d'estrangeria.

Des de l'1 de gener del 2013 fins al 15 de desembre del 2016 s'han atès 2.533 consultes. Les més comunes han estat: informació sobre arrelament social (per les persones en situació irregular), renovacions de les targetes de treball, nacionalitat i reagrupacions familiars.

A la memòria del 2013 ja vam fer referència a la preocupant situació en què es trobava la població immigrant a causa de la situació de crisi econòmica. La manca de feina, amb la consegüent manca de cotització a la Seguretat Social, no els permet renovar la seva targeta de treball i això comporta, altre cop, la recaiguda en la irregularitat, que qualifiquem com a **irregularitat sobrevinguda**. És tràgic veure treballadors i treballadores que, després d'estar-se al nostre país uns quants anys en situació regular, veuen capgirada la seva situació i la de les seves famílies.

Aquest fet comporta un increment de l'economia submergida i l'empitjorament de les condicions laborals sense contracte i sense cap garantia laboral.

De l'any 2014 destaquem la incorporació al nostre servei de l'**SMIT** (Servei de Mobilitat Internacional), que dona resposta als dubtes de persones autòctones o persones immigrants sobre la possibilitat de marxar i trobar feina a un altre país de la UE o a un país extracomunitari.

A banda del servei personalitzat que ofereix l'oficina, es van celebrar diverses assemblees a ajuntaments i consells comarcals del territori, dirigides tant a treballadors i treballadores immigrants com a tècnics i tècniques d'Immigració.

L'any 2015 es va produir una modificació en el procés per a la tramitació de la nacionalitat espanyola per residència (Llei 19/2015, de 13 de juliol). Això va comportar un augment considerable de les consultes sobre aquest tràmit.

Hi va haver una gran preocupació per part dels usuaris i usuàries davant la dificultat que comporta el nou sistema, ja que tota la tramitació s'ha de fer via telemàtica perquè ha quedat eliminada la intervenció dels registres civils. A més el cost del tràmit ha passat de ser gratuït a tenir un preu mínim de 200 €.

L'any 2016 el CITE Tarragona ha ofert als ajuntaments i als consells comarcals de la província un catàleg de sessions formatives i informatives, amb materials elaborats per la Secretaria d'Immigració del sindicat.

Els mòduls impartits són:

Coneixement bàsic en matèria d'estrangeria, Drets laborals, La mobilitat internacional dels treballadors i treballadores, Desmantant prejudicis i Fem la maleta.

L'oficina del CITE a Tarragona és, des del 1991, una eina de gran importància per garantir als treballadors i treballadores que han decidit viure i treballar al nostre país una informació, un assessorament i una atenció de qualitat que faciliti el coneixement sobre aspectes bàsics per a la seva adaptació a la nostra societat.

2.8. Secretaria de la Dona

En el balanç de la Secretaria de la Dona d'aquests quatre anys cal destacar els següents punts:

Presència de les dones a la Unió Intercomarcal de CCOO de Tarragona el 30 de novembre de 2016:

Afiliació: 4.945 dones, que representen el 39,50%.

Delegades: 898, que són un 40,11%.

Secretaries generals: el desembre del 2016, 1 dona a la Secretaria General de Serveis Privats.

Formació

S'ha fet formació en plans d'igualtat i violència masclista. També s'ha portat a terme la primera part d'un taller de com actuar per assessorar en cas de violència masclista.

Plataformes

S'ha col·laborat amb les següents plataformes:

- Onada violeta. Aquesta plataforma va ser creada contra la "Llei Gallardón" amb les seves mesures contra l'avortament. Tant per les manifestacions que hi va haver com per la no-efectivitat de la llei, el resultat va ser un èxit.

- 5-N a Tarragona. Aquesta plataforma es va crear per fer una manifestació en l'àmbit de Catalunya i del País Valencià contra les violències masclistes. Aquesta manifestació va ser multitudinària. La participació de CCOO va ser molt activa i visible.

8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora

S'ha consolidat l'assemblea d'aquest dia, la lectura del manifest unitari i la participació en els actes institucionals. També s'ha consolidat l'acte cultural a Reus.

Cal agrair la col·laboració de les delegades i delegats que hi han participat, aportant-hi les seves experiències, així com aquells que hi han assistit.

25 de Novembre, Dia Internacional per Eradicar la Violència Masclista

Com en el 8 de Març, hem consolidat la lectura del manifest unitari i la participació en tots els actes institucionals.

SIAD de CCOO

En aquest mandat s'ha creat, des de la CONC, el SIAD de CCOO (Servei d'Informació i Atenció a les Dones), amb la missió d'assessorar i acompanyar les dones quan venen al sindicat a la recerca d'ajuda per casos d'assetjament, violències, desigualtats... i, en el cas que correspongui, derivar-les a l'ICD o al SIAD de la seva localitat. Des de la UI de Tarragona col·laborem amb aquest servei. A tall d'exemple, ja s'han fet visites al SIAD de Tortosa i al SIAD d'Amposta per donar-nos a conèixer.

Consells municipals de dones dels municipis

Hem col·laborat en els diferents consells municipals de dones dels municipis. En el de Tarragona, concretament, formem part de l'Executiva. Hem seguit reivindicant carrers amb nom de dona. També, durant aquests anys, hem fet propostes, que han acceptat, per als punts de llibre que es lliuren el 8 de Març (Ángeles de la Fuente, Anna Guasch, Teresa Carrera i Dolores Reyes). En aquest sentit cal fer esment del punt de llibre que va lliurar el Consell Municipal de Dones de Tarragona a la companya Teresa Fortuny.

Comitè de Dones

Des de la CONC, en aquest mandat, s'ha creat un Comitè de Dones, en el qual participem. És un espai estable de participació de les dones del sindicat, per reflexionar, compartir experiències, avaluar i fer propostes sobre les polítiques i les actuacions del sindicat en relació amb la perspectiva de gènere.

Plens de la Secretaria de la Dona

Com a mínim s'han fet 5 plens a l'any, que han tingut la participació oberta de les responsables de cada federació, dels territoris, de les seccions sindicals i de les delegades que hi han volgut assistir.

Assessorament a dones

S'han assessorat dones víctimes de la violència masclista i per desigualtats en el treball. I s'ha fet un acompanyament a les dones víctimes de violència masclista a la llar.

ANNEXOS
ANNEX 1

Afiliació al règim general de la Seguretat Social a Tarragona segons gènere el 31 de desembre			
ANYS	TOTAL	HOMES	DONES
2005	211.842		
2006	238.611	137.826	100.785
2007	245.454	139.811	105.643
2008	229.681	126.532	103.149
2009	218.501	117.477	101.024
2010	218.804	116.025	102.779
2011	208.928	108.335	100.593
2012	195.328	101.784	93.544
2013	192.806	99.920	92.886
2014	198.495	102.968	95.527
2015	207.708	107.957	99.751
2016	215.798	112.636	103.162

Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social

Afiliació al règim general de la Seguretat Social a Tarragona segons sector d'activitat econòmica el 31 de desembre					
ANYS	TOTAL	AGRICULTURA	INDÚSTRIA	CONSTRUCCIÓ	SERVEIS
2005	211.842				
2006	238.611	2.808	40.566	40.218	155.019
2007	245.454	2.648	44.645	37.608	160.553
2008	229.681	2.395	42.643	26.853	157.790
2009	218.501	1.776	38.302	22.483	155.940
2010	218.804	1.524	36.334	15.192	165.754
2011	208.928	1.739	37.234	19.754	150.201
2012	195.328	1.485	34.785	12.511	146.547
2013	192.806	1.409	34.348	11.133	145.916
2014	198.495	1.454	35.307	11.088	150.646
2015	207.708	1.576	36.080	11.666	158.386
2016	215.798	1.593	36.602	13.067	164.536

Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social

ANNEX 2

Atur registrat a Tarragona segons gènere i edat el 31 de desembre									
ANYS				MENORS DE 25 ANYS			RESTA D'EDATS		
	Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones
2005	26.193	11.841	14.352	3.952	2.152	1.800	22.241	9.689	12.552
2006	26.945	12.128	14.817	3.624	1.887	1.737	23.321	10.241	13.080
2007	29.091	13.733	15.358	3.692	1.956	1.736	25.399	11.177	13.622
2008	47.437	26.785	20.652	5.775	3.539	2.236	41.662	23.246	18.416
2009	61.742	34.948	26.794	7.164	4.135	3.029	54.578	30.813	23.765
2010	63.410	34.632	28.778	6.203	3.457	2.746	57.207	31.175	26.032
2011	70.401	38.084	32.317	6.481	3.563	2.918	63.920	34.521	29.399
2012	74.015	39.070	34.945	5.670	3.009	2.661	68.345	36.061	32.284
2013	72.046	37.151	34.895	5.050	2.653	2.397	66.996	34.498	32.498
2014	68.821	34.445	34.376	5.194	2.705	2.489	63.627	31.740	31.887
2015	61.803	29.734	32.069	4.627	2.432	2.195	57.176	27.302	29.874
2016	55.130	25.344	29.786	4.166	2.184	1.982	50.964	23.160	27.804

Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social

Atur registrat a Tarragona segons sector d'activitat econòmica el 31 de desembre						
ANYS	TOTAL	AGRICULTURA	INDÚSTRIA	CONSTRUCCIÓ	SERVEIS	SENSE OCUPACIÓ ANTERIOR
2005	26.193	763	3.678	3.608	16.657	1.487
2006	26.945	765	3.884	3.737	16.988	1.571
2007	29.091	864	4.112	4.602	18.218	1.295
2008	47.437	1.453	6.202	10.440	27.018	2.324
2009	61.742	1.691	8.529	14.854	33.349	3.319
2010	63.410	2.171	8.599	14.194	35.801	2.645
2011	70.401	2.519	8.752	14.426	41.381	3.323
2012	74.015	2.941	9.116	13.456	45.387	3.115
2013	72.046	3.228	8.718	11.279	45.640	3.181
2014	68.821	3.516	7.635	9.415	44.406	3.849
2015	61.803	3.233	6.527	7.336	40.392	3.775
2016	55.130	2.742	5.611	5.890	37.618	3.269

Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social

ANNEX 3

Evolució de l'afiliació per comarques del 31/12/2012 al 31/12/2016							
Comarques	2012	2013	2014	2015	2016	Evolució	%
ALT CAMP	687	625	633	619	635	-52	-7,57
BAIX PENEDÈS	826	752	699	674	659	-167	-20,21
TARRAGONÈS	7.661	7.255	6.926	6.729	6.713	-948	-12,37
BAIX CAMP	2.507	2.327	2.195	2.131	2.008	-499	-19,9
CONCA DE BARBERÀ	436	409	358	330	320	-116	-26,6
RIBERA D'EBRE	666	647	648	661	713	+47	+7,05
BAIX EBRE	980	869	804	778	764	-216	-22,04
MONTSIÀ	653	541	527	513	529	-124	-18,9
TOTAL	14.416	13.425	12.790	12.435	12.341	-2.075	-14,4

Evolució de l'afiliació per rams del 31/12/2012 al 31/12/2016							
Ram	2012	2013	2014	2015	2016	Evolució	%
SERVEIS PRIVATS	946	944	962	947	968	+22	+2,32
FSC	2.948	2.702	2.708	2.634	2.616	-332	-11,26
CONSTRUCCIÓ FUSTA	1.100	831	705	607	545	-555	-50,45
EDUCACIÓ	870	793	776	748	751	-119	-13,68
COMFIA*	1.827	1.788	3.114	3.087	3.048	-246	-7,46
FECOHT*	1.467	1.380					
INDÚSTRIA**	1.846	1.751	3.357	3.269	3.815	-406	-9,62
AGROALIMENTÀRIA**	617	579	574	562			
FITEQA**	1.758	1.656					
PENSIONISTES I JUBILATS***	398	390	431	555	546	+148	+37,18
SANITAT	600	574	564	553	570	-30	-5,00
ACCIÓ JOVE	39	37	30	28	28	-11	-28,20
TOTAL	14.416	13.425	12.790	12.435	12.341	-2.075	-14,4

* A partir del 2013 Comfia i Fecoth es fusionen per formar la Federació de Serveis.

** A partir del 2013 Indústria i Fiteqa es fusionen, i el 2015 s'hi afegeix Agroalimentària per formar la Federació d'Indústria.

*** A partir del 2014 tota l'afiliació jubilada dels rams comparteix la doble adscripció a la seva federació i a la Federació de Pensionistes.

ANNEX 4

Evolució dels resultats de les eleccions sindicals del 31/12/2012 al 31/12/2016														
Anys	CCOO	%	UGT	%	USO	%	CGT	%	CSIF	%	Altres	%	Total	%
2012	2.476	40,1	2.531	41,0	257	4,2	178	2,9	63	1,0	676	10,9	6.181	100
2013	2.460	40,4	2.460	40,4	268	4,4	172	2,8	63	1,0	664	10,9	6.087	100
2014	2.296	40,5	2.256	39,8	253	4,4	168	3,0	70	1,2	621	11,0	5.664	100
2015	2.213	40,9	2.091	38,7	235	4,3	186	3,4	94	1,7	590	10,9	5.409	100
2016	2.260	40,2	2.133	38,0	235	4,2	206	3,7	109	1,9	676	12,0	5.619	100

Evolució de la diferència CCOO-UGT del 31/12/2012 al 31/12/2016														
2012			2013			2014			2015			2016		
CCOO	UGT	Dif.	CCOO	UGT	Dif.	CCOO	UGT	Dif.	CCOO	UGT	Dif.	CCOO	UGT	Dif.
2.476	2.531	-55	2.460	2.460	0	2.296	2.256	40	2.213	2.091	122	2.260	2133	127

ANNEX 5

Resum de la formació 2012-2016			
Federació i/o pla formatiu	Cursos	Hores	Alumnat
ACORD MARC HOSTALERIA I TURISME	3	660	45
EDUCACIÓ	19	560	311
FECOHT	27	1.014	403
FOAP	1	720	15
INDÚSTRIA	39	2.100	589
INTERSECTORIAL	158	7.884	2.661
PLA SECTORIAL	22	925	337
SANITAT	14	480	212
SERVEIS	9	330	134
SERVEIS PRIVATS	9	100	64
Totals	301	14.773	4.771
Plans Sectorials	139	5.509	2.050
Intersectorials	158	7.884	2.661
Aturats/ades	4	1.380	60
	301	14.773	4.771

fem
cco